

De Revolutionair Linkse Stroming in Syrië is een groep links-revolutionaire en marxistische militanten die vanaf het eerste moment hebben meegedaan met de volksrevolutie. Zij roepen op tot de meest diepgaande politieke en sociale veranderingen in de revolutie die aan de gang is en verdedigen de algemene en historische belangen van de arbeiders en onderdrukten.

Na 17 maanden van voortdurende en toenemende revolutionaire strijd door de Syrische volksmassa's is het Syrische regime beginnen in elkaar stuiken. Een van de belangrijkste tekenen van deze ineenstorting, is de bijna volledige achteruitgang –die zich manifesteert in het bewustzijn, uitspraken en daden- van de erkenning door het Syrische volk van het gezag en het staatsapparaat als een macht die boven iedereen staat, een macht erkend wordt door alle sociale lagen en haar loyaliteit krijgt. De efficiëntie van deze erkenning in normale tijden overtreft op grote schaal de doeltreffendheid van alle repressieapparaten, zelfs die van de repressiekrachten van het Syrische regime, met het enorme militaire arsenaal waarover zij beschikken.

De dictatuur heeft deze legitimiteit verloren en zich omgevormd in een tot de tanden bewapend contingent dat weigert toe te geven dat het op een onherroepelijke manier de essentiële controleposities heeft verloren. Zij blijft dit voldongen feit ontkennen, weigert van te vertrekken en wil kost wat kost blijven en proberen om de controle over de staat te herwinnen en de samenleving te onderwerpen.

De eerste tekenen van deze ineenstorting van het regime worden duidelijk met de gevechten van het revolterende Syrische volk in geheel Syrië, door haar successen en haar actiemethodes. Ze komen eveneens tot uiting in de veralgemeende en gediversifieerde initiatieven van duizenden jongerengroepen en mensen van alle leeftijden in de wijken en op de werkplaatsen. Niemand is nog verrast als ze opstandelingen zien.

Opstandelingen die die bijna dagelijks gebouwen binnensluipen die behoren tot of verweven zijn met de staatsinstellingen en de brutale junta: politieposten, afdelingen van de Baathpartij en regeringsgebouwen die omgevormd zijn in uitbestede organisatiecentra van de afgrijselijke Chabiha (een door de Syrische overheid betaalde militie). Niemand kijkt er nog van op dat Damascus ontwaakt met het nieuws dat een aanslag het leven heeft gekost aan de belangrijkste topmensen van de crisiscel. Een aanslag die de leiders van de dictatuur in het nauw drijft door hun zwakte bloot te leggen. De heroïsche verklaringen en het negationisme in de media van regeringsgezinde journalisten helpen niet erg meer.

Het revolutionaire elan dat afgelopen dagen de grote steden Damascus en Aleppo en hun omgeving bereikte, is maar een kleine fractie van de revolutionaire kracht van de Syrische volksmassa's. De acties verbonden met de revolutionaire confrontatie in de rand van Damascus en hun verspreiding in alle windrichtingen lijken op pogingen om het presidentieel paleis, op de berg Kassioun, te bestormen. Daarbij passeert men langs alle grote gebouwen van de veiligheidsdiensten die duizenden onschuldige medeburgers gedood, gearresteerd en mishandeld hebben.

De Syrische volksmassa's gaan verder op de weg van de revolutie waarbij ze de volle overtuiging en vertrouwen hebben in hun eigen mogelijkheden en kracht, onverschillig t.o.v. het rumoer van conferenties en congresleden. Zij schenken geen enkele aandacht aan de conflicten tussen allerlei groepen met eigen regionale en internationale agenda's en verliezen hun tijd niet door te rekenen op de internationale gemeenschap. De volksmassa's gaan niet bij hen aankloppen, alhoewel de sociale situatie een alarmerende achteruitgang kent door de moordpartijen en door terreur vanwege het regime. Deze situatie maakt humanitaire hulp noodzakelijk: er is behoefte aan medische zorgen,

Contributed by De Revolutionair Linkse Stroming in Syrië
dinsdag, 14 augustus 2012 - Last Updated dinsdag, 14 augustus 2012

medicijnen, onderdak en voedsel. Zulk een bijstand zou de plicht moeten zijn van de internationale gemeenschap waarvan de inspanningen op dit vlak nog steeds schandalig zijn.

In afwezigheid van humanitaire hulp vanuit het buitenland, vervangen de Syrische volksmassa's die door de solidariteit en de wederzijdse sociale bijstand onder elkaar te verhogen, door een laatste concretisering van een van hun belangrijkste slogans uit de revolutie "Eén, Eén, Eén, er is maar Eén enkel Syrisch volk!" .

De bevolking blijft waakzaam en oplettend voor de bestaande mogelijke gevaren waarvan zij de grootste met succes hebben overstegen. Daaronder verstaan we het gevaar van een godsdienstoorlog waar het regime op aanstuurt, en waarvan de ingrediënten om hem te ontsteken nog steeds aanwezig zijn. Formules voor hetzelfde recept zijn ook te vinden in de discours van Hassan Nasrallah*, alsook in het merendeel van de reacties die op dit discours kwamen van partijen die in de revolutie betrokken zijn en die een zekere aanleg hebben tot godsdienstige ontsparingen.

Het meest netelige punt op dit moment is het gevaar van een Koerdisch-Arabisch conflict in de schoot van het Syrische volk. Dit zou de eenheid in de strijd tegen de tirannie en voor de democratie en sociale rechtvaardigheid in gevaar kunnen brengen. Een eenheid die de laatste zeventien maanden wordt versterkt met heroïsche gevechten voor dezelfde doelstellingen en sociale waarden. Chauvinisme dreigt een strijdbare nationale eenheid te doen afglijden naar communautaire conflicten, wat een pijnlijke slag zou toedienen aan de majestueuze Syrische revolutie, een slag die enkel zou leiden tot een afkalving ervan tot een conflict dat het Syrische volk, met zijn Koerden, Arabieren en andere geloofs- en ethnische groepen, zal blijven kwellen.

Daartegenover willen we ons, gezien de revolutionaire ontwikkeling van de strijd van het Syrische volk, voorbereiden om die mogelijkheid de pas af te snijden. Vandaag zit ze nog in een embryonale fase. En inderdaad, meerdere belangrijke krachten hebben het initiatief genomen om, geconfronteerd met zulke ontwikkelingen, aan te sturen op de eenheid van de strijd van het Syrische volk. Wij roepen de krachten van het Syrische volk en haar civiele en politieke vertegenwoordigingen op tot ernstig en sereen overleg om zo de basis te leggen voor de erkenning van het recht op zelfbeschikking. Hierbij moet rekening gehouden worden met fundamentele democratische principes, de eisen van de onmiddellijke politieke situatie van de Syrische revolutie, en wat nodig is om de heersende dictatuur van de kaart te vegen.

In dit perspectief leggen wij de nadruk op de noodzaak democratisch lokale raden te verkiezen die alle inwoners die bevrijd zijn van het juk van het systeem, vertegenwoordigen.

Leve de strijd van het Syrische volk!

22 juli 2012

De Revolutionair Linkse Stroming in Syrië

Vertaling uit het Arabisch door Rafik Khalfaoui.

*Hassan Nasrallah, sinds 1982 de leider van het Libanese Hezbollah, Sjiietisch politieke partij met banden met Iran en de regering in Damascus.